

גליון מ"א

פרשת בא
תשפ"ב

אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים - להיות לכם לאלוקים...

עבודה מיוחדת יש לו לר' זלמן בכל יום עם שחר:
'למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך' - היא אחת מ'ש' הזכירות' שהננו ישראל לאמרו בכל יום, אולם לא איש כר' זלמן יעשה זאת כמצוות אנשים מלומדה. **כוונת המצוה היא הרי להחריד בלב פנימה אמונת הבורא יתברך והשגחתו על כל הברואים.** 'כלום אפשר לקיים מצוה זו כלאחר יד?' היה דן ר' זלמן דין בעצמו. משום כך, קבע לו ר' זלמן פרק זמן הגון **מידי יום** ביומו קודם התפילה, לקיים מצוות זכירת יציאת מצרים בשלימות. חידוש נפלא ומיוחד היה לו בדרך עבודה זו, בה הכניס את כל כשרונו המיוחד, לצייר את סיפור הדברים, עד כי קיים באופן מוחשי 'חייב אדם לראות עצמו כאילו הוא יצא ממצרים!'
 כך היה יושב מידי בוקר בינו לבין קונו, ומצייר לעצמו בציור מוחשי את עשר המכות שהביא הקב"ה על המצרים במצרים. וכך היה זה נשמע: - - - **"דם!!"**
איר האט געהערט וואס איז געשן אין מצרים! איר האט געהערט!?! - כלום שמענת מה שקרה במצרים???
אלעס איז געווארן בלוט! - הכל נעשה לדם!

מ"ה ר' מינעשה התחזקות בעבודת ה'...

לע"נ מ"ה הרבני אסן מירון
ג' הרבני אסן קרלין, וכל מתי ישראל

האש והמים, העצים, השמש, הירח והכוכבים, הטלה והבכורות, כולם מסייעים והמה בעצה אחת עמו [עפ"ל]. ואת לקח המוסר למד פרעה על בשרו ממוכות באח"ב, **אם אינך מאמין ביחידות ה' ובאחדות אחת, בוא וראה בארבעת המכות האחרונות כי ה' הוא האלוקים ואין עוד מלבדו.** שכן במכת ברד הראה הקב"ה את כוחו שהוא שולט על האש והמים, בארבה על החיות והעצים, במכת חושך הראה הקב"ה שהוא שולט בכל צבאות השמים, ואז הגיעה ההוראה לשחוט את אלוהי מצרים - הטלה, ואחרון חביב, הם הבכורות, אז כבר הודה פרעה וביקש "וברכת גם אותי".

ואת זו בא ר' יהודה להשיענו, את ג' הדרגות באמונה: יש בורא לעולם, הוא משיג בהשגחה פרטית ואין עוד מלבדו. והסיף מ"ח הרה"ר ר' יוסף רוטנברג שליט"א, שבפסוק הייחוד וקבלת עול מלכותו יתברך נרמזים כל שלושת החלקים הללו: "שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד", בתחילה מודיעים ומעידים - ה', שאנחנו מאמינים במציאות ה'. אחר כך - אלוקינו, שזה מורה על השגחה פרטית. ובסוף - ה' אחד, אין עוד מלבדו, ואין עוד מציאות אחרת מלבדו.

אחד ומיוחד מעובדי ה' בדור האחרון היה הגה"צ ר' זלמן בריזל זצ"ל, מיקורי קרית דשופריא.
 (עוד לפני מלחמת העולם שיש כמשיגה בישיבת קרלין בפולין ביחד עם מרן הרב שך זצ"ל שהעניקו וחובבו מאד, נודולו ישראל רבים היו מצביעים על ר' זלמן לאמר 'את הדרך לנו בה.' [יש מכתב מה' בריסקער רב מן הגרי"ז זצ"ל של מעשיו לשם שמים].
 מקצת ממעשיו תוקפו וגבורותיו מובאים בספר 'ר' זלמן' המכיל פרקי הוד ממשנת חיי המאלפת. וסיפורים עליו שמשעים תודי מהגה"צ ר' אלימלך בירדמן רצ"מ זילברברג שליט"א. ונעתיק מהפסוק בעניין העבודה של יציאת מצרים של הגה"צ ר' זלמן זצ"ל. [וכעין הדברים האלו מסופר על רבנותו והפ"ח חיים זצ"ל, והמשיגה ר' יחזקאל לוינשטיין זצ"ל].

נצטוונו מהתורה לזכור פעמיים ביום את 'יציאת מצרים', והכוונה שזה ויטמין האמונה שצריך לקחת אותו פעמיים ביום. אחד הגיע לרופא ואמר לו שכואב לו הגרון, אמר לו הרופא קח כדור פלוני ו**תמצוץ** אותו, אחרי שבוע חזר האיש לרופא, ואמר לו שהכדור לא עזר כלום, שאל אותו הרופא, מה עשית עם הכדור? אמר לו החולה, מה הכוונה? **בלעתי** אותו פעמיים ביום. אמר לו הרופא: **שוטה, כדור לגרון צריך למצוץ, לא לבלוע,** ואז הכדור משפיע כראוי. אמרו הגה"צ ר' אלימלך בירדמן שליט"א: "את יציאת מצרים - צריך למצוץ" להכיר שהכל עשה ועושה ויעשה רק הקב"ה, השגחה פרטית, שבר ועונש, יש מאין, הכל הכל הקב"ה הראה את ידו החזקה ביציאת מצרים, וככל שמתחזקים בעבודת יציאת מצרים, מתחזקים באמונה בכל העניינים.

'הקליפה של פרעה הייתה מ'ה' אֶשֶׁר אֶשְׁמַע קְלוֹ'. לא האמין בכלל שיש ה' בעולם.

אימת במדרש (מדרש תנאים לדברים פרק כו), וכן הוא ב'הגדה של פסח': **"ר' יהודה היה נותן בן סירמן דצ"ך עד"ש באח"ב"** - שואלים המפרשים, מה בא ר' יהודה ללמדנו בסימנים אלו, וכי לא יוכל כל קורא בנן לצרף ראשי התיבות לסימן זה?
 וביארו המפרשים, שסימן זה מעיד על שלושת חלקי ההתגלות וידיעת ה' שבאה בעקבות מכות מצרים: דהנה פרעה היה כופר מוחלט, וכה השיב בתחילת דרכו: **"מי ה' אשר אשמע בקולו"**, לפיכך הראה לו הקב"ה ב'ג' המכות הראשונות, הלא הן דצ"ך [דם, צפרדע, כינים], שהוא יכול לברוא יש מאין, שכל הג' דברים הללו נבראו יש מאין, וזה סימן שהקב"ה ברא את העולם ויש מציאות ה' בעולם. ואכן, אחרי מכות דצ"ך הודו החרטומים במציאות ה', ככתוב "ויאמרו החרטומים אל פרעה אצבע אלהים הוא".

אך עדיין כפרו החרטומים ופרעה מלכם בראשם, בהשגחה פרטית, שהיו סבורים כי אין הקב"ה משיגה על בריותיו ומנהיגם ח"ו, ולכן הביא עליהם הקב"ה מכות הסימן הבא, עד"ש שבהן הראה את השגחתו בכל פרט וענין, בערוב החיות הגיעו מכל העולם, בדבר מתו כל החיות של מצרים דווקא, בשחין לקו דווקא המצרים, **והנה פרעה שיש השגחה פרטית,** כנאמר "וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמרו אלכם טהאתי הפנעם, ה' הצדיק ואני ועממי הרשעים".
 אבל גם "אם תכתוש את האויל במכתשת... לא תסור ממנו איולת" (משלי כ), **ואף לאחר שנוכח במציאות ה' ובהשגחתו בעולם, היתה לו לפרעה טענה חדשה,** הן אמת ונכון שה' אלוקים בורא השמים והארץ, משיגה על הכל בהשגחה פרטית, אבל הוא אינו לבד,

א' גיט ווארט
מאגזינען המעשיות
והמנהיגים שיש"א

קושיא עצומה בעניין מכת חושך...

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה פֶּה אָמַר ה' פְּחַצַּת הַלַּיְלָה אֲנִי וְצָא פְתוֹךְ מִצְרָיִם: (יא ד.)
אומרת הגמ' בברכות (ה) "רב אשי אמר: בפלגא אורתא דתליטר נגהי ארבסר הוה קאי, -בחצות הלילה של י"ג ניסן, אור לי"ד ניסן, עמד משה והתנבא] והכי קאמר משה לישראל: אמר הקדוש ברוך הוא, למחר כחצות הלילה כי האידנא, אני יוצא בתוך מצרים.
בפשטות, הנבואה הייתה בסוף מכת חושך, ומשה אמר; מחר בלילה, יהיה מכת בכורות.
באיזה יום היה יציאת מצרים?
התשובה מפורשת ב'טור' (סי תל) ז"ל: "שבת שלפני הפסח קורין אותו שבת הגדול. והטעם לפי שנעשה בו נס גדול, שפסח מצרים מקחו בעשור כדכתיב בעשור לחודש הזה ויקחו להם שה לבית אבות שה לבית, ופסח שיצאו ישראל ממצרים היה ביום ה' כדאייתא בסדר עולם, ונמצא שוי' בחדש היה שבת, ולקחו להם כל אחד שה לפסחו וקשר אותו בכרעי מלתו ושאלום המצריים; למה זה לכם? והשיבו לשחטו לשם פסח במצות השם עלינו. והיו שנייהם קהות על ששחטין את אלהיהן ולא היו רשאים לומר להם דבר ועל שם אותו הנס קורין אותו שבת הגדול".
יוצא שיציאת מצרים, הייתה ביום חמישי. מכת בכורות הייתה ביום רביעי בלילה, אור ליום חמישי. והנבואה ניתנה בשלישי בלילה, אור ליום רביעי.
שואל הרב שלמה לוינשטיין שליט"א; לא מסתדר לי, מכת חושך שימשה ששה ימים [שלשה ימים חושך רגיל, ושלשה ימים חושך ממשי ומוחלט שלא יכלו לקום מהמקום], יוצא בשבת לפני יציאת מצרים, י' בניסן, היו המצרים בעיצומה של מכת חושך, ואם כן צריך עיון - איך הם ראו שקושרים את הכבשים למיטה???
הרב לוינשטיין מביא תירוץ בשם ה'פני יהושע' מכת"י, אבל אני לא מביא אותו בשבוע זה, אלא רוצה לשמוע את התירוצים הנפלאים של קוראי העלון, אשמח לשמוע תירוצים על הקושיא. ובל"ג נביאם כאן בעלון.
ניתן ורצוי לשלוח תירוצים במייל, או ב'נדרים פלוס' קופת 'עלי באר', באפשרות 'שליחת הודעה לגבאי'.

ר' אמונת של ה'לבה הרב דוד מטיאס

do548432274@gmail.com

נתפזרו העננים

שאלה: האם שייך לברך על הברקים והרעמים יותר מפעם אחת ביום?

תשובה: אם נתפזרו העננים בין ברק לברק ובין רעם לרעם צריך לחזור ולברך באותו היום.

מקורות: עיין שו"ע סי' רכ"ז ס"ב ו"ז: כל זמן שלא נתפזרו העבים נפטר בברכה אחת, נתפזרו בין ברק לברק ובין רעם לרעם, צריך לחזור ולברך עכ"ל. ומבואר דכל זמן שלא נתפזרו העננים אינו חוזר ומברך, שנפטר הכל בברכה הראשונה, אך אם נתפזרו העננים בינתיים חוזר ומברך אפילו באותו היום.

גדר פיזור העננים

שאלה: מהו גדר פיזור העננים המחייב ברכה נוספת?

תשובה: פיזור עננים הכוונה שהתבהרו השמים לגמרי מעננים ועיין במקורות.

מקורות: עיין משנ"ב סי' רכ"ז ס"ח ק"ו ז"ל: ודוקא היכא דהשמים נטהרו וזכו לגמרי בין ברק לברק ואח"כ נתקדו השמים בעבים ושמע עוד קול רעם וברק צריך לברך מחדש עליהם דהוי מילתא חדתא אבל היכא שנתפזרו העבים ע"י הרוח אחד הנה ואחד הנה ועדיין מעונן הרקיע אז נפטר הכל ע"י ברכה הראשונה ואין צריך לחזור ולברך מחדש עכ"ל. ומבואר מדברי המשנ"ב שצריך שהתבהרו השמים לגמרי מעננים, אבל אם רק התפזרו העננים הנה והנה ועדיין מעונן הרקיע אין לברך שוב. ועיין כף החיים (רכ"ז ס"ח ק"ו ז"ל) דמשמע דפליג על המשנ"ב דכתב בד"ה נתפזרו העבים וז"ל: היינו שנתפזרו העבים אחת הנה ואחת הנה ושמים זכו בעיניו שזרז השמש או הלבנה או שנראו הכוכבים מחמת פיזור העבים עכ"ל, משמע דס"ל דלא בעינן שהתבהרו השמים לגמרי מעננים, אלא כל שהתפזרו העננים לכאן ולכאן וזרחה השמש מחמת פיזור העננים שצריך לברך שנית.

ור' זלמן ממשיך להמחיש לעצמו:

"כל המים בימים ובנהרות נהיו לדם, אפילו את המים שבברזים כבר לא יכלו לשתות. הכל נהיה דם... אי א"י, התמוגג ר' זלמן בחודו, המצרי חשב שיוכל לשתות עם יהודי בכוס אחת, אך ה' כל יכול! המצרי שותה דם יהודי ושותה מים! נפלאות ה', נפלאות ה'." כעת מכריז ר' זלמן: "צפרדעים!!!"

ד'אבעס! [- צפרדעים] כל הבית התמלא בד'אבעס! וממשיך לספר ברגש רב: "הם קפצו על המיטות, על השולחנות, הם נכנסו לתוך המאכלים... ואפילו לתוך הנוערים הנוערים קפצו הצפרדעים במיטות נפש..."

אוי, אוי, מתלהט ר' זלמן בלבט אש, וכבר אינו יכול לעצור ברוחו, הוא מוסיף: "אם הקב"ה היה מצוה עלי להיכנס לתנוו... הייתי גם אני קופץ אין דעם תנוו אריינן" ובאמרו זאת, היה פעמים מתלהב ר' זלמן ורץ עד דלת ביהמ"ד, להמחיש את נכונותו...

"הנה נפטרנו סוף סוף מהרשעים האוורים הללו, אשר מירדו את חייו ללא רחם, והנה עכשיו, שוב שוצפים הם לקראתנו - פרעה וכל חילו במרכבותיהם... אוי, מה רוצים המצרים מלמלך בריזל? מה רע עשה להם? וגוואלד! עוד רגע אחד, וידי המצרים ישיגום, ויקחו אותם ואת משפחתם חזרה למצרים, לפיתום ולרעמסס... את הנכדים והאנטים ורוצים הם להטביע בטיש שבקירות הבתים, להשליכם אל היאור..."

אבל - ממשיך ר' זלמן בחיות ולהבט אש - אז או נתנו את קולם בני ישראל - ויצעקו בני ישראל אל ה', והקב"ה משיב למשה: 'מה תצעק אלי, דבר אל בני ישראל וסעו' - - - וכך בעוד מחשבותיו סוערות וגועשות בקרבו, פותח ר' זלמן בקול חוצב להבות אש...

ו-י-ו ש-ע ה' ביום ההוא את ישראל מיד מצר-י-ם...
ומי שמוע את ר' זלמן בורח מהמצרים ואינו קופץ עימו אל היס?!

תכשיטים וסבלנות, ולא חלפו זמן רב עד שכלונסאות החופה עמדו בחצר בית הכנסת הגדול בקולומיאיא כדת משה וישראל.

אחרי הנשואין נפרדו החתן והכלה לשלום מבני קולומיאיא, בדרכם לקראיובה, מקום מגורי החתן מאז ומתמיד. אבי הכלה ואשתו ביקשו ללוות אותם עד היציאה מהעיר, שם נפרדו מהם בדמעות התרגשות ואיחולו לזוג הצעיר שיבנה בית נאמן בישראל, ויראו בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות.

עברו שבועיים ושולשה והעיר קולומיאיא הייתה כמרוקה: מכתב בהול הגיע לתלמוד העני מאת בתו הכלה, בו היא מבכה מרות את ביש מזלה. במלתה, שנראה כאילו נכתב עוד ובדמעות, סיפרה האשה האומללה להוריה, שאביהם, כי היא נכלה בידו של אדם שפל ומפוקפק, שפרצופו האמיתי שונה לחלוטין מהחזות אותה העמיד בקולומיאיא. אותו אדם אינו שומר תורה ומצוות ואינו מתנהג כדת יהודית, לבסוף הוא לקבוצת פוחזים העושה ככל העולה על רוחה, והוא מבקש לחסר ולהרדיח לדרב עבירה, שתטוש את מסורת אבותיה ותלך עמו בדרכי העקלקלות.

ידע האיש כי בעיר מגוריו, קראיובה, לא יעלה בידו למצוא שידוך, שהרי לכל מכירים ויודעים את שירתו ואינו, שמו הולך לפניו כרשע וגם רוח, ומי פתי נכפית אתו בתו לפני הארז הדורס ואוכל.

נמנה איפוא וגמר להרחיק לכת למדינה אחרת, שם יתחזה ויציא את עצמו כסוחר עשיר ומצליח, וכך יוכל להשיג שידוך טוב ואיכות.

ההורים המסכנים עמדו אובדי עצות מול תחנוניה של בתם הכותבת להם במר נפש כי טוב מותה מחייה וכי היא מבקשת מהם בכל לשון של בקשה שיראו לעשות בכדי להצילה מגוב האריות אליו הושלכה בלא יודעין. כבאבם הרב החליטו ההורים לפנות אל רבה של העיר, הגאון רבי הלל ליכטנשטיין זצוק"ל, תלמידו המובהק של מרן החתם סופר זצוק"ל, אשר כשם ספור 'משכיל אל דל' כך היה טועם מידותיו התרומיות, שהוא יעמוד לימין אביו וישועם מרשע זה שלכד ברשתו את בתם.

רב העיר הנרשע למדרא המכתב של האשה האומללה הזעיק אליו את חתנו, הגאון ר' עקיבא יוסף שליזינגר, שכיהן באותם ימים כדיין בבית דין המקומי בקולומיאיא, בכדי לטכס צעה כדת מה לעשות להציל אשה עשווקה זו מיד בעלה העריון. ואכן, השניים לא איחרו אף רגע ותיכף שלחו מברק דחוף אל רב העיר קראיובה בו הודיעו לו כי לא אשר נעשה וביקשו ממנו להתערב באופן מידי ולגאול את האשה משיב מאסרה.

כמה גדול היה כאבם של רב העיר, רבי הלל מקולומיאיא, וחתנו הדיין, רבי עקיבא יוסף שליזינגר, כשהרב בקראיובה השיבם דבר כי אין בכוחו לעשות ולא כלום. ידיו קשורות מול אותו פוחז, הטוען בגסות רוחו כי זו אשתו, ועליה לעשות דצון בעלה. הוא אף גבר אלים

בה אֵנִי רְחִיץ מעשה מוהק באמונה ובטחון "כינים" - חיילים בצבא ה'...

חזונו החיצונית של עובר האורח שהגיע לעיר קולומיאיא שבאוקראינה, לפני כמאה וחמישים שנה, הייתה כשל אדם ישר ומהוגן. איש צעיר היה, לבוש בבגדי כבוד, והפרוטה מצויה בכיסו בהרחבה. לכל המתעניינים סיפר כי מקום מגוריו הוא ברומניה, בעיר קראיובה, אלא שלצורך מסחרו הוא סובב והולך בין הערים והארצות. עיסוקו הוא בתחום הייבוא והייצוא, ורכוש הוא סחורות משובחות במחירי מציאה במדינה אחת ומוכרם ברווחים הגונים במדינה אחרת, וכן על זה הדרך.

התחבב ראה של בני קולומיאיא והתעכב בערים יותר מהרגלו. בין כך ובין כך יצא העשומעו בעיר כי סוחר רומני זה עדיין לא נשא אשה, וכי הוא מבקש לעסוק בשידוכים. כשפגנו אליו השדכנים המקומיים נענה האיש ואמר, כי אכן כך, ולא זו בלבד, אלא שאין הוא מבקש אלא אשה יראת ה' אשר היא בתהלל. אין לו צורך בנדוניה, נכסי מלוג ונכסי צאן רזל מבית אביו, שהרי הוא עצמו עשיר מופלג. אינו מבקש לישא אשה בשיבש אביו, ואין עיניו נתונות אלא בקרן. אדרבה, מוכן ומזומן הוא לשלשל סכום נאה לשדכן אשר יביא את ההצעה הנכונה אשר תעלה יפה.

אחד מנדכניה המעולחם של קולומיאיא הוא זה שהביא לסוחר הרומני את השידוך ההגון: למדמ תינוקות עני אביו היה מתגורר זה מכבר בפאתי קולומיאיא, מטופל במשפחה גדולה וברוכת ילדים, ואין בידו לפרטה אפילו שוהה פרטתה. בת מבוגרת הייתה לו שהלך נדו לה בראשם: מה תעשה אומללה זו שידך אי אביה משגת ליתן לה נדוניה ולהליכה לחופה, וכי נגדו עליה שתשש עד שילבנו שערות ראשה. לעומת זאת הכל ידעו שמלבד חסרון כיש של אביה לא היו בה פגמים אחרים, טובת לב ומראה הייתה, נעימת הליכות וישרת דרך. נמנה אותו שדכן כי זה השידוך הראוי לסוחר הארוח המצויה כי אף בת עניים טובה וישרה בעיניו.

לא היה אותו שדכן צריך להתאמץ הרבה, כיון ששני הצדדים אמרו לדבק טוב. אבי הכלה לא טרח לברר את ייחוסו של חתן דני, ובהתרגשות רבה כבר קובל כי איש זה, שעד לפני מספר ימים איש לא הכיר, יפוך לחתנו. גם החתן הסכים במהרה, והשידוך יצא לפועל. מסיבת האירוסין נהוגה כשהחתן מעניק לכלל מתנות אותו,

לעברו בגל לנבנם
התחזקת בעבודת הלב - זו תפילה

קריאת התורה [גם] בתשפ"ב - מעמד הר סיני ממש ממש

הגמ' ב'מגילה' (א.ס.) אומרת "הקורא את המגילה עומד ויושב - [יצא]. תנא: מה שאין כן בתורה; [כ-לומר]; קריאת התורה צריכה דווקא עמידה [מנהגי מילי] אמר רבי אבהו: דאמר קרא ואתה פה עמד עמדי, ואמר רבי אבהו: אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו, כביכול אף הקדוש ברוך הוא בעמידה.

היינו שקריאת התורה בפרשת בא תשפ"ב, אינה סיפור דברים בעלמא, או איזה מצווה, יש כאן מעמד קבלת התורה, ממש ממש, וכמו שכתב ה"משנה ברורה" (סימן קמז) "שצריך האדם להעלות בדעתו כששומע הקריאה מפי הקורא כאלו קבלה אותה שעה מהר סיני ובהר סיני היו כל ישראל עומדין כדכתיב אנכי עומד בין ה' וביניכם וגו'..."

ובזוה"ק (ויקהל ר. - בתרגום ללה"ק) כתב: "כשעולה שם הס"ת צריכים כל העם לסדר את עצמן למטה באימה ובריאה ברדת ובזיע, לכוון את לבם כמו שעשיו עומדים על הר סיני לקבל את התורה, ויקשיבו ויטו אזניהם, ואסור לעם לפתוח את פיהם בדיבור, אפילו בדברי תורה, וכש"כ בדברים אחרים, אלא כולם יהיו באימה וכמי שאין לו פה וכו', ורק הקורא ישמיע קלו, ואסור שיקרא עמו שום אדם אחר, וכל הציבור שומעין ושותקין, כדי שישמעו המילים היוצאים מפי הקורא, כאילו מקבלים התורה מהר סיני אז..."

וקרשתו מכל הזמנים
בענייני שבת מלכא קדישא'
דברים מלהיכים בענייני שבת

כתב ה"טור" (ריש הלכות שבת, סימן רמב) "אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי כל המענג את השבת נותנין לו נחלה בלא מצרים. ר"ב בר צחק אמר אף ניצול משיעבוד מלכיות. א"ר יהודה אמר רב כל המענג שבת נותנין לו משאלות לבו. וא"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן כל המשמר שבת כהלכתו אפילו עובד עבודה זרה כאנוש מוחלין לו.

וכתב ע"ז ה'בית יוסף' (שם) "כתב מהר"י אבוהב ז"ל דנותנין לו נחלה בלא מצרים הוא מדה כנגד מדה שכשם שהוא מפזר מעות בלא שיעור לצורך שבת כן יתנו לו נחלה בלא שיעור, וכן מה שאמרו ניצול משיעבוד מלכיות לפי שמקבל עליו עול שבת מעבירין ממנו עול מלכיות, וכן נותנים לו משאלות לבו כדי שיוכל למלאת חצו מכל עונג שירצה. ומ"ש אפילו עובד ע"ז מוחלין לו. מפני ששבת שקולה כנגד כל המצות (ירושלמי דריים סוף פ"א) שעה מורה השגחה וחיודו העולם ותורה מן השמים וכיון שהוא שומר שבת ע"ז ששואב אינו מפני שמאמין בה ולכן יש לו נחלה מוחילה ע"י תשובה שבת"א בעובד ע"ז לפי שעולה בדעתו שיש בה ממש שהוא רחוק לשוב בתשובה כנ"ל."

ובט"ז (שם) כתב: איכא למידק אי לא עשה תשובה שבת מאי מהני, ואי עשה תשובה שבת למה לי? ונראה דמיירי שעשה תשובה אלא דתשובה לא מהני שיהא מוחלין לו כדאיאתא בפ' י"ה"כ עבר על כריתות ומיתות ב"ד תשובה תולה ומיתה ממרקת קמ"ל כאן דאם בעשותו תשובה שומר שבת כהלכתו מהני תשובה שיהא נמוח לו."

וכן ידוע בשם מרנא הגר"ח מוולאזין זיע"א שלשבת יש כוח כמו ויה"כ.

<p>עלון השבוע: מקדש בחוקרה ובתורה לאמן הקלידים שישמח הרקיד וריגש בשמחה הגדולה ששחית סיום הש"ס - בשילוב שמחת החילאקה לבני יקירי.</p> <p>אמן הרגש והנשמה "תנאל רטנברג - שמחה עם הנשמה" 0527686820</p> <p>מומלץ ביותר - מחירים כבדים: ל בר מצוות שבע ברכות אירוסין, זין, ישיבת ועד...</p> <p>חלק נטרם לע"צ: משה בן חנוס חודתי. חוטט רחל זינת בת נובור חודתי</p>	<p>לרגל השמחת יצא לאור דוילנים על: חלאקה (ר"ט) סיום הש"ס (מ') כמ"כ יצא וחברת עם 40 העלונים שציאו ע"ה.</p> <p>ניתן להשיג ב-10 ש"ח בלבד</p>	<p>חבורת "מעין עלם הבא" [ג' דפים במכסת שבת]</p> <p>עז - עז</p>	<p>מזן להדפיס לקבלת העילון במייל: a0548496676@gmail.com</p> <p>מזן להדפיס לקבלת העילון בלפ"ת: 0548496676</p> <p>דרוש תרומות להדפסת העילון ניתן להדפיס בדברים בלתי כופף 'עלי באר' הנצחה שבועית - 150 ש"ח</p> <p>מזוזה וברך וחידי חרבים להדפיס מהמיל"ל והלכות בנות.</p>
--	---	--	---